

»Når der er tale om varetagelse af nationale interesser, kan miljøministeren udstede et landsplandirektiv efter forhandling med de ministre, hvis sagsområde særligt berøres.

Et landsplandirektiv er et pålæg til regionplanmyndigheden om at lægge nærmere angivne forudsætninger til grund for regionplanlægningen. Der kan være tale om generelle forudsætninger for placeringen af bestemte anlæg eller eksempelvis en konkret udpegning af et bestemt areal til en given anvendelse. Som følge af landsplandirektivets overordnede karakter vil direktivet typisk ikke indeholde en detaljeret regulering af bebyggelse, adgangsforhold m.v. Dette overlades til lokalplanlægningen, hvorved der samtidig sikres direkte retsvirkninger overfor grundejeren. Et eventuelt landsplandirektiv for Christiania kan således tænkes at indeholde nogle generelle forudsætninger om områdets anvendelse i overensstemmelse med de af folketinget vedtagne retningslinjer for områdets fremtidige anvendelse, mens den detaljerede regulering vil skulle fastlægges i en lokalplan.

Et landsplandirektiv sikrer, at den mere detaljerede planlægning ikke sker i strid med overordnede interesser (det såkaldte ramme-styringsprincip), men direktivet indebærer ikke i sig selv en pligt til at gennemføre en yderligere planlægning.

Som anført i bemærkningerne til et beslutningsforslag B 42 om Christianias fremtid er der imidlertid med hjemmel i § 29 i kommuneplanloven mulighed for at gennemtvinge en lokalplanlægning i sammenhæng med et landsplandirektiv – enten ved et pålæg til

kommunalbestyrelsen om at tilvejebringe en lokalplan eller ved, at miljøministeren selv tilvejebringer lokalplanen, i begge tilfælde under overholdelse af kommuneplanlovens almindelige procedureregler.

En anvendelse af bestemmelsen i § 29 kan således sikre, at der gennemføres en lokalplan med et bestemt detaljeret fastlagt indhold og eventuelt indenfor en bestemt frist.

Bortset fra ovennævnte tilfælde er det som hovedregel op til kommunalbestyrelsen at beslutte, om der skal tilvejebringes en lokalplan. Skal der gennemføres større bygge- og anlægsarbejder, må kommunalbestyrelsen dog ikke meddele byggetilladelse, førend en lokalplan for arbejderne er tilvejebragt.

Som udgangspunkt er det også kommunalbestyrelsen, der bestemmer lokalplanens indhold. Lokalplanen må dog ikke stride mod den overordnede planlægning, og statslige sektormyndigheder kan nedlægge veto med den virkning, at miljøministeren afgør sagen, hvis der ikke kan opnås enighed med kommunalbestyrelsen.

Der eksisterer imidlertid endnu ingen kommuneplan i København. Det i efteråret 1985 offentliggjorte udkast til et kommuneplanforslag for København indeholder ingen bestemmelser for Christianiaområdet, idet kommunen overfor staten har peget på den særlige hjemmel til at udarbejde landsplandirektiver. Christiania er heller ikke omfattet af de midlertidige decentraliseringsrammer (§ 15-rammer). En lokalplan, der tilvejebringes efter beslutning af borgerrepræsentationen vil derfor kræve et tillæg til § 15-rammerne godkendt af miljøministeriet.«